

Bemærkninger til lovforslaget

Lovforslaget indeholder følgende elementer:

A. Forslag, der sikrer, at kommunerne og amtskommunerne fra 1. januar 1993 fortsat kan få flygtningerefusion (§ 134 a) for visse foranstaltninger, der forebygges, at flygtningebørn anbringes på institution eller i familiepleje.

B. Forslag om, at kommunernes udgifter efter bistandsloven til forældre til uledsagede flygtningebørn kan refunderes efter § 134 a.

C. Et forslag, der præciserer gældende regler om finansiering af udgifterne til vederlagsfri advokatbistand i forbindelse med sager om tvangsmæssig gennemførelse af foranstaltninger for børn og unge, jf. bemærkninger til de enkelte bestemmelser ad nr. 1.

D. Forslag om, at indenrigsministeren fastsætter regler om vederlæggelse af børn og unge-udvalgenes formænd og de øvrige medlemmer, der vælges af kommunalbestyrelsen. Dette er en ændring af den sociale styrelseslov. Der henvises til bemærkningerne til § 2.

Ad A. Kommunernes og amtskommunernes udgifter til børn af flygtninge

Ved lov nr. 501 af 24. juni 1992 om ændring af bl.a. lov om social bistand og den sociale styrelseslov vedtog Folketinget nye regler i bistandsloven om reglerne om foranstaltninger for børn og unge m.v. Det blev samtidig vedtaget, at udgifterne til foranstaltningerne efter bistandslovens § 33, stk. 2, deles mellem amt og kommune med 50 pct. til hver, dog bortset fra udgifter til dagtilbud efter bistandslovens §§ 64, 69 og 70, som finansieres af kommunen med 100 pct.

Med lov nr. 501 af 24. juni 1992 er der skabt en ensartet finansiering af samtlige foranstaltninger efter § 33, stk. 2, bortset fra dagtilbud.

Formålet med finansieringsændringen er at skabe mulighed for, at amtskommuner og kommuner i samarbejde kan tilrettelægge en hensigtsmæssig og fleksibel indsats over for børn og unge med større vægt på de forebyggende foranstaltninger i forhold til anbringelser uden for hjemmet.

Reglerne om refusion for kommunernes udgifter efter bistandsloven til flygtninge blev ændret ved lov nr. 348 af 14. maj 1992. Der var på dette tidspunkt ikke vedtaget ændringer af refusionsreglerne for udgifterne efter bistandslovens § 46 b og § 46 c, som på dette tidspunkt var omfattet af bistandslovens afsnit III.

Efter den senere ændring i bistandsloven i juni 1992 er reglerne for refusionen for ydelserne efter de hidtidige § 46 b, stk. 1, 1. pkt. og § 46 c til børn af flygtninge blevet ændret således, at disse udgifter fra den 1. januar 1993 vil blive afholdt af kommune eller amtskommune efter § 33, stk. 2, uden den særlige flygtningerefusion efter § 134 a. For at sikre, at kommunerne og amtskommunerne fortsat i de første 6½ år efter datoen for opholdstilladelsen kan få refusion efter § 134 a, er det nødvendigt at ændre bestemmelsen i § 134 a, stk. 2, inden reglerne træder i kraft den 1. januar 1993.

I det nu foreliggende lovforslag, der kun vedrører udgifter til flygtningebørn, er indføjet de ændringer, der følger af vedtagelsen af lov nr. 501 af 24. juni 1992. Ændringsforslaget angår de foranstaltninger, der er nævnt i bistandslovens § 33, stk. 2, nr. 1-9, herunder udgifter til personlig rådgiver, som indtil den 1. januar 1993 afholdes fuldt ud af kommunerne. Efter denne dato deles udgifterne hertil mellem amter og kommuner, og ændringsforslaget medfører, at udgifter til personlig rådgiver til børn af flygtninge og uledsagede flygtningebørn i de første 1 1/2 år refunderes af staten.

Udgifterne til døgnophold efter bistandslovens §§ 66 og 96, jf. § 33, stk. 2, nr. 10, refunderes efter bestemmelsen i bistandslovens § 134 a, stk. 3, og berøres derfor ikke af lovforslaget.

Ad B. Forældre til uledsagede flygtningebørn

Forældre, der søger om opholdstilladelse under henvisning til deres herboende »uledsagede flygtningebørn«, opfylder typisk ikke aldersbetingelsen i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 4 og 5.

Justitsministeriet har taget stilling til enkelte sager, hvor forældrene fra hjemlandet har søgt familie-